

- 2) Gemenskapsrätten utgör inte hinder för en medlemsstat att mot krav på återbetalning av avgifter som har tagits ut i strid med gemenskapsrätten göra gällande en nationell preskriptionsfrist på tre år som avviker från det allmänna systemet för återkrav av belopp som betalats utan grund mellan enskilda, för vilka en fördelaktigare tidsfrist gäller, när denna tidsfrist tillämpas på samma sätt på alla krav på återbetalning av avgifterna i fråga, oavsett om kraven grundas på gemenskapsrätten eller på nationell rätt.
- 3) Gemenskapsrätten utgör hinder för en medlemsstat att anta bestämmelser som gör återbetalningen av en avgift, som har fastställts vara oförenlig med gemenskapsrätten genom en dom av domstolen eller vars oförenlighet med gemenskapsrätten följer av en sådan dom, beroende av villkor som specifikt rör denna avgift och som är mindre fördelaktiga än de villkor som annars skulle tillämpas på återbetalningen av avgiften i fråga.

(¹) EGT C 226, 7.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 19 september 2002

i mål C-377/99: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåret 1995 – Jordbruksgrödor)

(2002/C 274/02)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-377/99, Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis företrädd av W.-D. Plessing och C.-D. Quassowski, därefter av W.-D. Plessing och B. Muttelsee-Schön) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Niejahr och G. Braun), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/596/EG av den 28 juli 1999 om ändring av beslut 1999/187/EG om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifon-

den för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1995 (EGT L 226, s. 26), i den del det i beslutet beträffande Förbundsrepubliken Tyskland tillämpas en schablonmässig korrigering på 5 procent av utgifterna som deklarerats avseende finansiellt stöd inom området för jordbruksgrödor i delstaten Mecklenburg-Vorpommern, det vill säga 30 394 115,33 DEM, i stället för en korrigering på 2 procent, det vill säga 12 157 646,13 DEM, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna S. von Bahr (referent), D.A.O. Edward, A. La Pergola, och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 19 september 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 366, 18.12.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 17 september 2002

i mål C-413/99 (begäran om förhandsavgörande från Immigration Appeal Tribunal): Baumbast, R mot Secretary of State for the Home Department (¹)

(Fri rörlighet för personer – Migrerande arbetstagare – Rätt till bosättning för en migrerande arbetstagares familjemedlemmar – Barns rätt till utbildning i värdlandet – Artiklarna 10 och 12 i förordning nr EEG 1612/68 – Medborgarskap i Europeiska unionen – Rätt till bosättning – Direktiv 90/364/EEG – Begränsningar och villkor)

(2002/C 274/03)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-413/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Immigration Appeal Tribunal (Förenade kungariket), att

domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Baumbast, R och Secretary of State for the Home Department, angående tolkningen av artikel 18 EG och artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33), har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann, F. Macken (referent), N. Colneric och S. von Bahr samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, V. Skouris, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans, generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 17 september 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Barn till en medborgare i Europeiska unionen vilka har bosatt sig i en medlemsstat när deras förälder utövat sin rätt att i egenskap av migrerande arbetstagare bosätta sig i den medlemsstaten har rätt att vara bosatta där för att erhålla tillträde till värdlandets allmänna skolor enligt artikel 12 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen. Det saknar därvid betydelse att barnens föräldrar under tiden har skilt sig, att endast en av dem är unionsmedborgare, att den förälder som är unionsmedborgare inte längre skall anses vara migrerande arbetstagare i värdlandet, eller att barnen själva inte är unionsmedborgare.
- 2) När ett barn enligt artikel 12 i förordning nr 1612/68 har rätt att bosätta sig i en medlemsstat för att följa den allmänna skolundervisningen där skall den bestämmelsen tolkas så att oavsett dennes nationalitet har den förälder som handhar barnets dagliga omvårdnad rätt att bosätta sig tillsammans med barnet för att underlätta utövandet av barnets rätt, även om föräldrarna under vistelsen i värdlandet skilt sig eller den förälder som är unionsmedborgare inte längre skall anses vara migrerande arbetstagare i värdlandet.
- 3) En medborgare i Europeiska unionen, som inte längre har någon rätt till bosättning i värdlandet i egenskap av migrerande arbetstagare, har en direkt tillämplig och på unionsmedborgarskapet grundad rätt till bosättning i en annan medlemsstat enligt artikel 18.1 EG. Utövandet av denna rätt får vara föremål för sådana begränsningar och villkor som avses i artikel 18.1 EG. De behöriga myndigheterna och, i förekommande fall, nationella domstolarna skall emellertid säkerställa att dessa begränsningar och villkor tillämpas med iakttagande av gemenskapsrättens allmänna principer, och särskilt proportionalitetsprincipen.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 24 september 2002

i mål C-471/99 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Nürnberg): Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández mot Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse ⁽¹⁾

(Förordning (EEG) nr 1408/71 – Artiklarna 77 och 78 – Personer som uppbär pension på grundval av lagstiftningen i flera medlemsstater – Personer som uppbär pension på grundval av en konvention om social trygghet mellan medlemsstater som ingåtts före anslutning till Europeiska gemenskaperna – Förmåner till underhållsberättigade och efterlevande barn till pensionärer – Rätt till familjeförmåner från den behöriga institutionen i en annan medlemsstat än bosättningsstaten – Villkor för rätt till förmåner)

(2002/C 274/04)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-471/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Sozialgericht Nürnberg (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Alfredo Martínez Domínguez, Joaquín Benítez Urbano, Agapito Mateos Cruz, Carmen Calvo Fernández och Bundesanstalt für Arbeit, Kindergeldkasse, angående tolkningen av artiklarna 77.2 b och 78.2 b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i ändrad och uppdaterad lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13), jämförda med artikel 79.1 i samma förordning, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden F. Macken samt domarna C. Gulmann (referent), R. Schintgen, V. Skouris och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett, den 24 september 2002 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

Artiklarna 77.2 b och 78.2 b i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i ändrad och uppdaterad lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, jämförda med artikel 79.1 i samma förordning, skall tolkas så, att den behöriga institutionen i en annan medlemsstat än den där den som uppbär ålders- eller invaliditetspension eller det efterlevande barnet till en avliden arbetstagare är bosatt inte är skyldig att bevilja

(¹) EGT C 6, 8.1.2002.